

**De la: Asociația „Alianța Familiilor din România”
Asociația „PRO VITA” București**

Către: CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Ref. la: Dosar nr. 967A/2020

București, 15 august 2020

DOMNUL PREȘEDINTE

Subscrisele Asociația „Alianța Familiilor din România” și Asociația „PRO VITA” București, ambele cu sediul în str. Zmeica, nr. 12, sector 4 București, depunem prezentul

AMICUS CURIAE

Prin care vă solicităm să constatați că **sesizarea de neconstituționalitate** invocată de Guvernul României referitoare la prevederile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 - Codul penal, precum și pentru modificarea art. 223 alin.(2) din Legea nr. 135/2010 - Codul de procedura penală, față de art. 16 din Constituția României, **este neîntemeiată.**

Prin prevederile actului normativ criticat de neconstituționalitate infracțiunile de viol și act sexual cu un minor au fost incluse în categoria infracțiunilor imprescriptibile, alături de infracțiunile contra umanității, crimele de război, omorul precum și infracțiunile intenționate soldate de moartea victimei.

Guvernul a apreciat, în sesizarea transmisă, că modificarea legislativă ar aduce atingere art. 16 din Constituție, întrucât ar institui un tratament discriminatoriu între persoanele care au comis infracțiuni de gravitate similară, neputând fi identificate rațiuni obiective care să justifice diferența de tratament față de autorii unor infracțiuni pedepsite de legea penală la fel de aspru, cum ar fi cele de corupție, tortură, nerespectarea regimului armelor și al munițiilor.

Apreciem că criticile aduse nu pot fi reținute, întrucât nu poate fi pretinsă uniformitate acolo unde există diferențe clare și obiective de situație sau, după caz, de regim juridic aplicabil, așa cum precizează și jurisprudența Curții (decizia Curții Constituționale nr. 782/2009).

Violul și actul sexual cu un minor, dată fiind gravitatea atingerii aduse valorilor sociale ocrotite prin incriminarea lor, valori supreme în ierarhia drepturilor omului, reclamă o reacție fermă din partea autorității. În contextul incidenței sporite a acestor infracțiuni în ultima perioadă, preeminența acestor valori nu doar justifică, ci reclamă o politică penală adecvată, care a determinat opțiunea legiuitorului de a stabili imprescriptibilitatea răspunderii penale.

De altfel, printre problemele care au impus adoptarea unui nou Cod penal s-a aflat și necesitatea de a restabili o ierarhie corectă a valorilor protejate. În acest sens, primele fapte incriminate în noul Cod sunt cele contra persoanei, așezate în debutul Părții speciale, în chiar Titlul I. Această nouă ordine de preferință arată că legiuitorul a considerat că cele mai importante valori ce necesită protecție penală sunt cele legate de persoană, de drepturile și libertățile acesteia.

Prin expunerea de motive a legii, inițiatorii au arătat că numărul abuzurilor săvârșite asupra minorilor a crescut considerabil; în conformitate cu statisticile Consiliului Superior al Magistraturii, în ultimii 5 ani au fost judecate 2.037 cauze privind act sexual cu un minor, alături de alte 355 de cauze pentru infracțiunea de viol comis contra unor victime sub vârsta de 16 ani. În anul 2019, conform Poliției Române, s-au înregistrat 197 de plângeri pentru viol și alte 103 plângeri pentru alte agresiuni sexuale contra unor minori.

De asemenea, nu de puține ori instanțele de judecată au considerat că victime minore și-ar fi dat consimțământul, motiv pentru care infractorii sexuali au primit pedepse cu suspendare, situație peste care se suprapune lipsa unui sistem de reintegrare a condamnaților și de prevenire a recidivei.

Mai mult, este de notorietate faptul că, în cazul infracțiunilor sexuale amintite, victimele întârzie uneori cu zeci de ani mărturia și depunerea plângerilor cu privire la fapta comisă. În multe țări legislația penală a fost schimbată tocmai pentru a le permite victimelor să depună plângeri și să își susțină cauzele fără existența prescripției.

Dacă, așa cum este precizat în jurisprudența Curții (decizia nr. 107/1995), principiul nediscriminării poate fi invocat atunci când se aplică în mod nejustificat, fără rațiuni obiective, un tratament diferențiat unor cazuri egale, apreciem ca evident că nu poate fi pus un semn al egalității între infracțiunile de agresiune sexuală asupra unui minor (viol și act sexual cu un minor), pe de o parte, și infracțiuni precum trădarea ori infracțiuni contra patrimoniului precum nerespectarea regimului armelor și al munițiilor sau corupția, pe de altă parte.

Ca atare, apreciem că modificările aduse prin legea criticată țin de opțiunea legiuitorului de a corecta o egalitate juridică formală, urmărind asigurarea unei proporționalități și nu a unei uniformități în regimul juridic al pedepselor, și s-au situat în marja de apreciere permisă de dispozițiile constituționale (art. 61).

De altfel, opțiunea a fost manifestată printr-un vot cu largă majoritate, de la toate formațiunile politice reprezentate în Parlament, inclusiv de la partidul de guvernământ.

Cu înaltă considerație,

Bogdan I. Stanciu
Președinte
Asociația PRO VITA București
Str. Zmeica nr. 12, sector 4 București 041107
contact@asociatiaprovita.ro
www.asociatiaprovita.ro

Dr. Petre Costea
Președinte
Asociația Alianța Familiilor din România
Str. Zmeica nr. 12, sector 4 București 041107
office@alianța-familiilor.ro
www.alianța-familiilor.ro

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI